

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 34. Lithuani Christo adjunguntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

pa Urbanus rogatu Regis Richardi libertate donatum remisit ut pauperem Monachum unico cum comite Gallo Ministro pontificio, qui ejus curam, & custodiam ageret. Quinque Cardinales reliqui Genuæ captivi manebant in diversorio Papæ, quod erat pars domus Equitum Rhodiorum. Quoties videbat intempestive aliquem adire templum carceri huic propinquum, credebat id eum facere Cardinales liberandi causa: & hanc ob suspicionem suorum multos capi, mandari carceri, & quæstioni subjici curavit. Ducem, ac cives Genuæ, ut his Cardinalibus libertatem, & veniam daret, summopere orantes non audiit. Tandem Neapolitanum in regnum rediturus hos quinque Cardinales interfici jussit eadem omnes nocte, mense Decembri, paucis ante diebus, quam Genua discederet. Necis genus incertum: in mare mersos alii, alii jugulatos, & in equorum stabulo humatos perhibebant. Nondum finito Decembri Lucam mari profectus Papa novem ibi mensibus continuis commorabatur.

§. XXXIV.

Lithuani Christo adjunguntur.

Ineunte anno 1387 novum Poloniæ Regem Ladislaum Jagellonum in Lithuania-

Dd 3

niam,

Sæcul. XIV.
A. C. 1386.*Th. Niem.*
c. 57.

c. 60.

Sæcul. XIV.

A. C. 1387.

Dlugos. l. 12.

p. 109.

niam, ut Christi cultum eo introduceret, euntem comitabantur Regina conjux sua, multique Regni Optimates, ac Præsules, inter alios Gnesnanus Archiepiscopus. Lithuani adorabant ignem, quem credebant perpetuum; qualis reipsa erat per curam poporum ligna diu noctuque admoventium. Adorabant etiam sylvas, quas censebant sacras, ac serpentes, in quibus abditos putabant Deos. In regionem delatus Rex Vilnam convocavit conventum in diem Cinerum vigesimam Martii: qua Rex ac Proceres ejus comites studebant indigenas congregatos adducere, ut verum agnoscerent Deum, & Christianam fidem amplecterentur. At barbari contendebant se impios fore, si a Diis suis desciscerent, suorumque majorum consuetudines abrogarent. Tum Rex ignem extingui perpetuum Vilnæ a popo Ziuesio alitum, coram barbaris everti templum & aram, ubi victimas suas immolaverant, cædi sylvas pro sacris habitas, ac perimi serpentes jussit cunctis in ædibus quasi Deos domesticos asservatos.

Barbari sic deletam religionem suam conqueri ac deplorare contenti mandatis regis obsistere non audebant. Tandem cum nihil inde mali accidere sibi cererent, errore per experientiam dempto se antea delusos gnari Christianis se sacris addi-

addicere statuerunt. Sacerdotes Poloni Sæcul. XIV. A. C. 1387.
 eos per aliquot dies fidei capita, pre-
 tionem Dominicam, & symbolum Aposto-
 licum edocebant. Sed maxime omnium
 rem promovebat Rex ipse callens popu-
 larium suorum linguam, doctrinamque
 novam facilius persuadens animis. No-
 biliore salutis fonte tincti sunt singula-
 tim, non ita reliqui, quasi labor fuisset
 immensus: sed Rex voluit utrumque se-
 xum diversas in turbas dividi, quibus
 aspersum est tantum vitalis aquæ, quan-
 tum sufficere visum: & cuius agmini lo-
 co barbarorum nominum dabatur unicum
 Christianum nomen, velut Petri, Joannis,
 Catharinæ, aut Cæcilix.

Hoc est primum, quod invenerim,
 exemplum baptismatis per aspersionem
 collati magno cœtui: quod an valeat, du-
 bito non sine gravi ratione, saltem ob
 grande periculum, ne in caterva multis
 aqua non obveniat. Scio: S. Thomas 3. part. q. 66. art. 7.
 asserit posse baptismum per aspersionem
 fieri propter multitudinem; & asserit Art. 2. 41.
 exemplum ter mille hominum a S. Petro
 die Pentecostes ad sanam fidem perducto-
 rum. At eodem die fonte sacro lustra-
 tos non ait Divinus codex: credendum
 potius ex mente antiquitatis, id esse fa-
 ctum post sumptum spatium eos percon-
 tandi sedulo.

Dd 4

Rex

Sæcul. XIV.
A. C. 1387.

Rex inter omnes primis Christianorum sacris initiatos distribuit vestes e panis laneis de Polonia allatas, & ipsis acceptissimas, quia hætenus telas duntaxat, vel animalium pelles induerant. Cum regiæ liberalitatis fama increbuisse, accurrebant agminatim totius regionis incolæ, ac poscebant baptismum, ut vestes laneas obtinerent: tam hebeti erant ingenio. Viri militares, senioresque, qui singillatim sospitalibus aquis expiabantur, certatim veniebant Vilnam cum suis uxoribus, & propinquis Christianæ doctrinæ, ac baptismi gratia. Papa Urbanus compertum piæ operæ successum Regi gratulabatur per litteras, sed non sine querimonia, quod hic ea de re Legatos ad ipsum non miserit. Dabat 17 Apr. 1387.

Rex, ut religionem in Lithuania stabiliret, Vilnæ in honorem Divinæ Trinitatis condidit cathedrale templum sub titulo S. Stanislai Episcopi, & Martyris tanquam Patroni communis Polonorum, Lithuanorumque jam eundem Principem, eandem religionem habentium. Ara summa erecta est eodem loco, ubi arserat ignis perpetuus: ac templum dedicavit Bødzantha Archiepiscopus Gnesnanus; qui primum Vilnæ Episcopum inauguravit Andream Vascilum Nobilem Polonum ex Minorum Ordine, antehac arcenum Judicem Elisæbethæ Reginae Hungaræ.

garorum. Rex pro Canonicis octo, & quatuorviris beneficia primaria possessoribus sufficientes redditus assignavit aedi cathedrali: cui septemque parœciarum templis simul exstructis calices, cruces, imagines, libros, & ornamenta suggessit Regina Hedwigis. Hunc annum totum in Lithuania transegit Rex Ladislaus Jagellonus religionis ibi constituendæ gratia: & tamen ingens ethnicorum numerus adhuc restabat in parte ad septem triones sita, & vastis contacta sylvis.

Sæcul. XIV.
A. C. 1387.

Dlugos. pag.

17.
Rayn. n. 16.

Papæ Urbano Rex per Legatum Dobrogostum Posnanianum Episcopum obedientiam addixit suam. Lithuaniam Gubernatorem reliquit suum fratrem Skirgellonum; ac edicto sanxit, ne Catholici cum Russis contraherent matrimonia, nisi vir aut foemina Græcorum schisma ejuraret. Alia lege Cleri bona declaravit exempta omni tributo, obligatione prædiatoria, & jurisdictione Principis, hominumque profanorum.

Cromer. p.

243.

§. XXXV.

B. Petrus Luxemburgius.

Hoc anno ad Deum excessit illustrissimus quidam adolescens pro miraculo virtutis habitus. Is erat Petrus Luxemburgius cognatus Imperatoris Wenceslai, Sigismundi Hungariæ, atque Ca-

Dd 5

roli